

bygning af Fangstindretningen. Sattes der i Stedet for Stigbordene et passende Ristværk, og førtes Ruserne til en rummelig Fangstbeholder, vilde Vandstandsforholdene blive mere ensartede, og de fangede Fisk vilde ingen Skade lide, saa at Smaafiskene kunde udsættes levende. At nedlægge Aalegaarden vilde derimod være et formentlig meningsløst Værdispild, idet det altid vil være tvivlsomt, om Aalene fanges nedenfor Resenbro paa deres Vej mod Havet, og idet de i hvert Fald intetsteds vil kunne fanges med en saa ringe Anvendelse af Materiel og Arbejdskraft. Efter Angivelserne for Aarene 1911 og 1912 fangedes der i Resenbro Aalegaard henholdsvis 3,580 og 3,529 kg Aal, og man kan nok regne, at den aarlige Værdi af Aalefangsten kan sættes til 4 à 5,000 Kr. Saa fremt det ikke lader sig gøre at faa Aalegaardens Ejer til selv at foretage de omtalte Ændringer ved Fangstindretningen, kan jeg slutte mig til Andragendets Forslag om, at Statskassen køber Aalegaarden med dens Privilegier, men det bør da være en bestemt Forudsætning, at Afspærringen ombygges (antagelig en Udgift paa ikke over 1,000 Kr.), og at Driften derefter fortsættes paa den for Statskassen mest økonomiske Maade.

For det Tilfældes Skyld, at Andragendet ikke straks kan imødekommes fuldt ud, henstiller Andragerne, at der anstilles en femaarig Prøve med fuldstændig Aabning af Frisenvold Fiskegaard og Resenbro Aalegaard, for at det kan vise sig, hvorvidt disse Foranstaltninger maatte fremme eller hemme Fiskebestanden. Følgen af et saadant Forsøg er ret let at forudsige: Aalefangsten ned ad Gudenaen vilde øges, men knap med den Vægtmængde, der ellers vilde være blevet taget ved Resenbro, idet en Del Aal vilde slippe udenom Ruserne, og Nettoudbyttet af Gudenaens Aalefiskeri vilde forringes, dels af den nævnte Grund, dels som Følge af de førte Driftsudgifter (talrigere Ruser o. s. v.); Lakse- og Ørredfangsten vilde tiltage noget i de første Aar, og derefter vilde den nu oparbejdede Bestand atter være ødelagt for længere Tid. Skal der endelig anstilles en saadan, yderst uøkonomisk Prøve, burde den være af mindst 10 Aars Varighed. Der skulde da nok inden Prøvens Udgang blive en almindelig Stemning blandt alle de fiskeriinteresserede for at faa Driften af Frisenvold Fiskegaard genoptaget. Men betydelig mere Værdi synes det at maatte have, om man kunde faa Lodsejerne interesseret for Fiskegaarden ved at give dem Lejlighed til ved Hjælp af denne at drive Fiskeriet i Gudena som et Andelsforetagende, hvorved der var Mulighed for at indvinde en for Udviklingen af vort Ferskvandsfiskeri værdifuld Erfaring.

Med Hensyn til Andragendets Underskrifter skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg har ladet undersøge, hvorvidt de paagældende er Lodsejere til Gudena eller blot paa anden Maade er interesserede i Fiskeriet. Det viste sig, at Underskriverne med Undtagelse af 4—5 alle er Lodsejere, men det maa bemærkes, at kun 97 af dem har Ejendomme, der grænser umiddelbart til Gudena; Resten (116) er formentlig ikke fiskeriberettigede i Aen, idet deres Ejendomme ikke støder op til denne, men kun til den Statskassen tilhørende Trækkesti langs Aen, til hvilken Sti Fiskeriretten formentlig er knyttet.

Samtidig med at give den foranstaaende Imødegaaelse af den i Andragendet raadende Opfattelse af Gudenaafiskeriets daarlige Stand skal jeg tillade mig at fremsende et mig direkte tilstillet Andragende, underskrevet af 55 Fiskere ved *Randers Fjord*, i hvilket Nedlæggelsen af Frisenvold Fiskegaard fraraades, idet disse Fiskere har faaet Forstaaelsen af, at Fiskeriets Fremgang i de senere Aar maa sættes i Forbindelse med de fra Frisenvold Fiskegaard foretagne Arbejder.

Ærbødigst

Chr. Løfting.

Til Landbrugsministeriet.